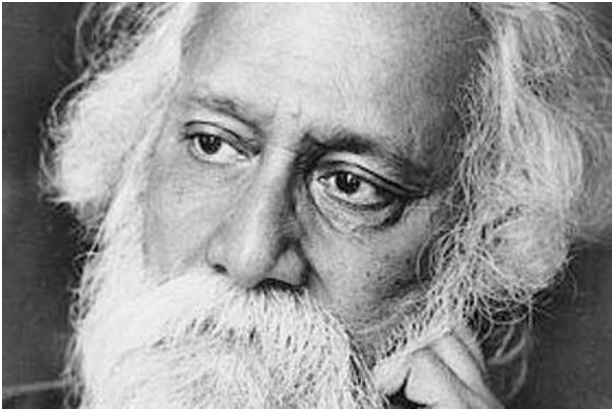

Flakkende fugle

Af [Annemari Brogaard](#) / 07/10/2013

Glemte Mesterværker er navnet på en udgivelsesserie – eller rettere genudgivelsesserie – fra det lille århusianske Løvens Forlag. Her samles hovedværker op og bringes ind i varmen igen, værker, som af en eller anden årsag er røget af markedet, men fortjener et gensyn og en genlæsning. Vi følger serien, første genudgivelse var Boris Vians surreale og satiriske eventyr univers, *Dagenes Skum*, denne gang går vejen via Indien med Rabindranath Tagores *Flakkende fugle*. Annemari Brogaard har genlæst. Kom med indenfor i den store litteraturs verden.

Ordenes åndedrag

Jeg satte mig mellem to børns sovende åndedrag, den enes hvæsende, den andens forsvundet i bilernes susende brudstykker. Lampens hidsige skær får siderne til at skinne hvidt, mens mine trætte øjne tager imod de sorte linjer, som står parvis med masser af rolig afstand på hver side.

Rabindranath Tagores *Flakkende fugle* er sit eget univers, som man langsomt må forsøge at synke ned i. Her griber filosofien tiden let om livet og indbyder til en langsom og nærværende dans.

Tagore indånder altet i sin poesi. Han arbejder med naturen og skønheden i en særlig form for evighed. Hans eftertanke og sælsomme billeder er præget af en dyb kærlighed til livets skabelse og rytme.

34

INGEN takker det udtørrede flodleje

for dets fortid.

Tagore sanser en besjælet natur. Den tørre krakelerede flodbund bliver et billede på trist afsondret utaknemmelig alderdom, og alligevel ser han skønhed og livets væren i det enkelte, for flodens væld af liv ligger også gemt i det efterladte støv. Som læser kan man blive længe i billedet, man nødes ikke til at stræbe videre, men til at trække livskundskaben langsomt ud..

37

JEG ved ikke, hvorfor mit hjerte lider i stilhed.

Det har kun små behov, som det aldrig ytrer,

kender eller erindrer.

I *Flakkende fugle* fornemmer man en meditatív lytten til det indre og ydre, som får ens hjerterytme til at dunke langsommere. Støjen omkring én bliver gennemtrængende, og man sukker efter et stille nærvær. Der er en finhed i de små forskydninger i Tagores poesi. Man forundres over, hvorledes hjertet kan lide under et behov, som hjertet ikke kender. Alligevel sukker ens hjerte medvidende, som genkender det en smerte, hjernen ikke kan indfange.

252

RUNDT om livets solbeskinnede ø lyder dag og nat

den grænseløse sang fra dødens hav.

Havet, himlen, skyerne, jorden og træerne får forskellige betoning i hver af Tagores strofer, idet de sammenføjes i en bevægelse af lys, kraft og følsomhed. Intensiteten er med ro lagt i hvert ord, som ånder det af egen kraft. Med kærlighed til det mindste i universet skabes der en visdom, som både rummer menneskenes skyggesider og dødens ubehag, og viser styrken i det ubetydelige – alt rummer potentialet for skønhed i sin reneste form.

260

ELSK stjernerne, du græsstrå i vejkanten,

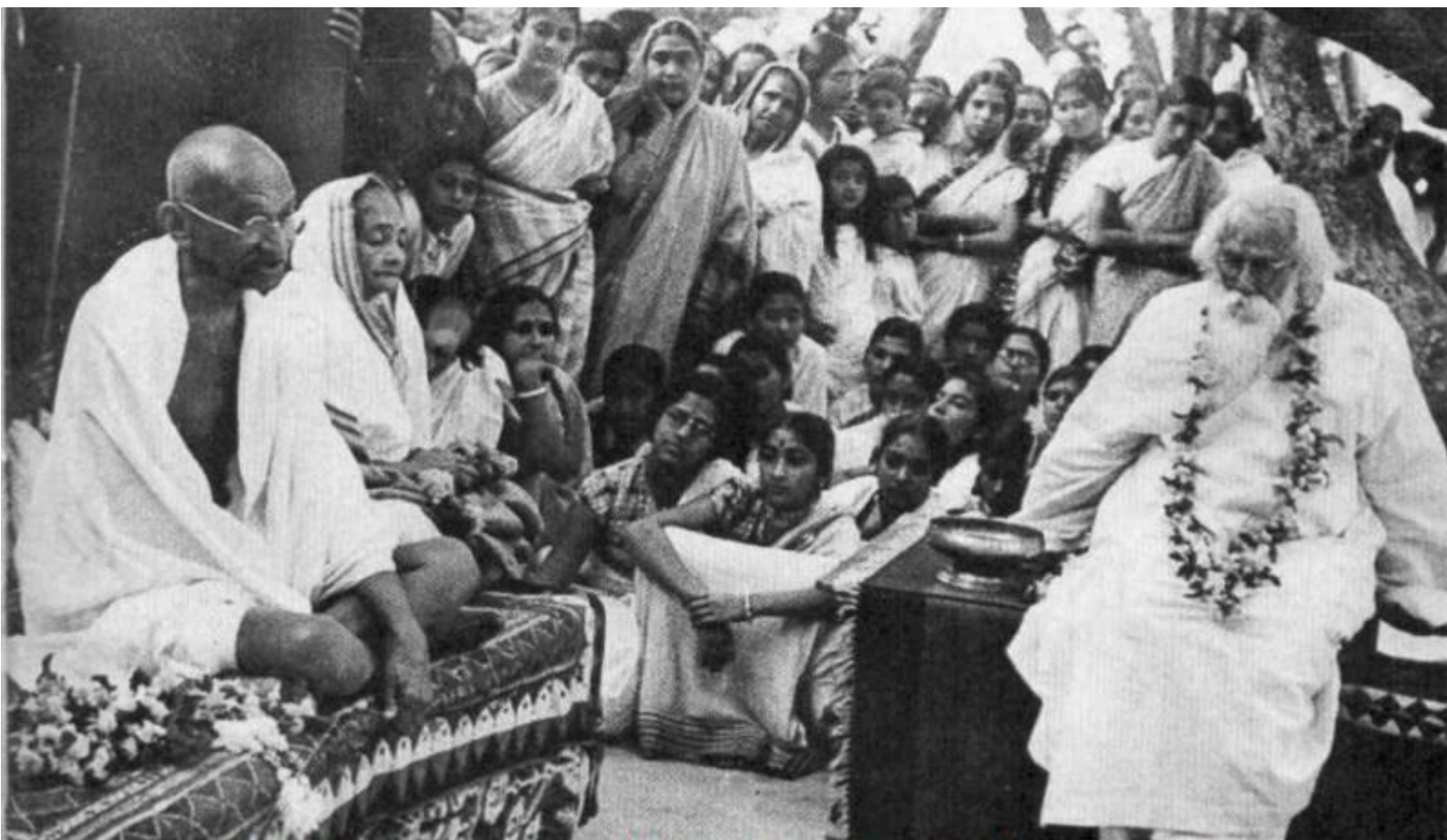
og dine drømme vil springe ud som blomster.

Det sårbare og følsomme er helligt. I *Flakkende fugle* bliver menneskets dobbelte natur beskrevet i bevægelser mellem kærlighed og sorg, længsel og jalousi. Som læser fornemmer man en søgen mod det absolutte nærvær og bliver bevidst om sin egen flakken.

110

MENNESKET færdes i den larmende flok

for at drukne sit eget begær efter stilhed.

Rabindranath Tagore blev født i 1861 og døde som 80årig i 1941 og var både fatter, komponist, filosof, maler og musiker. Han vandt i 1913 Nobelprisen i litteratur som den første asiat. Han kom oprindeligt fra Kolkata (tidligere Calcutta), som er hovedstaden i Vestengalen og begyndte allerede som otte-årig at skrive digte. Han udgav sine første større samling af digte i 1877 og begyndte som 16-årig at skrive sine første noveller og dramaer. Senere i livet støttede han den indiske kamp for uafhængighed og blev venner med Mahatma Gandhi. Flakkende fugle udkom første gang i 1916.

[Se en kort dokumentar med sjældne optagelser af Rabindranath Tagore her.](#)